

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžh/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200295
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200295.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a Mgr Petra Melichera v právnej veci žalobcu: PIA Kereskedelmi Betéti Társaság, so sídlom József Attila utca 97, 6200 Kiskőrös, Maďarská republika, právne zast. HAVRILLA & Co. s.r.o., so sídlom Tallerova 10, 811 02 Bratislava, IČO: 36 364 606, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Švermova 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti: VK SUMA, s.r.o., so sídlom Osloboditeľov č. 27, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 36 814 288, právne zastúpeného Zathurecky InPaRtners, s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Kláry Jarunkovej č. 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO 36 867 578 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. POZ 9-2010/OZ 227915 II/176-2014 zo dňa 18. decembra 2014, č. POZ 9 - 2010/OZ 227915 II/177-2014 zo dňa 18. decembra 2014, č. POZ 8-2010/OZ 227914 II/174-2014 zo dňa 18. decembra 2014 a č. POZ 8-2010/OZ 227914 II/175-2014 zo dňa 18. decembra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1Scud/3/2015-50 zo dňa 23.9.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1Scud /3/2015-50 zo dňa 23. septembra 2015 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom č. k. 1Scud /3/2015-50 zo dňa 23. septembra 2015 Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) v spojenom konaní vo veciach vedených pôvodne pod číslami 1Scud/3/2015, 1Scud/4/2015, 1Scud/5/2015, 1Scud/6/2015 zamietol žaloby o preskúmanie rozhodnutí žalovaného potvrdzujúcich v rozkladovom konaní rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o zamietnutí návrhov žalobcu (v správnych konaniach v procesnom postavení navrhovateľa) na vyhlásenie neplatnosti zápisu slovných ochranných známk č. 227915 „Milenka“, a 227914 „Jolanka“, patriacich v súčasnosti spoločnosti VK SUMA s.r.o. z dôvodu, že ich zapísaním došlo k porušeniu ust. § 5 ods. 1 písm. l) zák. č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej aj „ZOZ“), teda zapisované označenie je

predmetom prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere, ako aj z dôvodov v zmysle ust. § 7 písm. e) ZOZ (prihlasovateľ, ktorý je alebo bol na území Slovenskej republiky obchodným zástupcom majiteľa zahraničnej ochrannej známky alebo jeho zástupcom na základe iného právneho vzťahu, požiadal o zápis označenia do registra vo svojom mene bez súhlasu jej majiteľa), ako aj z dôvodov v zmysle ust. § 7 písm. i) ZOZ (námietky podané osobou, ktorej práva k autorskému dielu by použitím tohto označenia mohli byť dotknuté, a dielo bolo vytvorené pred dňom podania prihlášky).

Krajský súd vyhodnotil zistený skutkový stav tak, že žalobu kompletne zamietol. V rámci jedného výroku tak:

Zamietol návrh na preskúmanie rozhodnutia predsedu žalovaného č. POZ 9-2010/OZ 227915 II/176-2014 zo dňa 18.12.2014, ktorým tento zamietol rozklad a potvrdil rozhodnutie zn. POZ 9-2010/OZ 227915-I/61-2013 zo dňa 06.05.2013 o zamietnutí návrhu žalobcu z 10.09.2013 na vyhlásenie slovnnej ochrannej známky č. 227915 v znení „Milenka“, s dátumom prihlásenia 5.1.2010, ktorej majiteľom je VK SUMA, s.r.o., Veľký Krtíš za neplatnú, uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. e/ a i/ ZOZ. Za rozhodujúce považoval to, že žalobca je majiteľom kombinovanej ochrannej známky č. 201901 „Milenka“, zapísanej pre obdobné tovary do registra ochranných známk vedeneho maďarským úradom priemyselného vlastníctva s právom prednosti 8.6.2010. Podnikateľ S. Z. VS SUMA - značkový veľkosklad, ako prihlasovateľ spornej ochrannej známky ku dňu 5.1.2010, preto nemohol konať pri jej prihlasovaní v rozpore so zákonom, nakoľko žalobca nepreukázal, že by k tomuto dňu bol majiteľom zahraničnej ochrannej známky, ktorého zapísané označenie si tuzemský obchodný zástupca žiadal neoprávnene zapísať vo svojom mene (§ 7 písm. e) ZOZ), rovnako žalobca nepreukázal, že by ku dňu 5.1.2010 bol vlastníkom autorského diela, dotknutého predmetom napadnutého zápisu (§7 písm. i) ZOZ).

Zamietol návrh na preskúmanie rozhodnutia predsedu žalovaného č. POZ 9-2010/OZ 227915 II/177-2014 zo dňa 18.12.2014 ktorým tento zamietol rozklad a potvrdil rozhodnutie zn. POZ 9-2010/OZ 227915-I/60-2013 zo dňa 06.05.2013 o zamietnutí návrhu žalobcu z 10.09.2013 na vyhlásenie slovnnej ochrannej známky č. 227915 v znení „Milenka“, s dátumom prihlásenia 5.1.2010, ktorej majiteľom je VK SUMA, s.r.o., Veľký Krtíš za neplatnú, uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 v spojení s § 5 ods. 1 písm. l) ZOZ. Za rozhodujúce považoval to, že žalobca je majiteľom kombinovanej ochrannej známky č. 201901 „Milenka“, zapísanej pre obdobné tovary do registra ochranných známk vedeneho maďarským úradom priemyselného vlastníctva s právom prednosti 8.6.2010. V celom rozsahu sa stotožnil s vysloveným právnym názorom žalovaného o neunesení dôkazného bremena žalobcom (ako navrhovateľom v správnom konaní) na preukázanie naplnenia skutkovej podstaty (prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere), pričom zdôraznil, že hodnotenie splnenia podmienok na výmaz ochrannej známky je predmetom správnej úvahy, ktorú súd preskúmava iba v rozsahu § 245 ods. 2 OSP. Považoval za správne a dostatočne odôvodnený záver o neunesení dôkazného bremena navrhovateľa na preukázania tvrdenia zlej viery majiteľa slovnnej ochrannej známky prejavujúcej sa tým, že v okamihu podania prihlášky konal s nečestným, či špekulatívnym úmyslom, za účelom spôsobenia majetkovej, či inej ujmy navrhovateľovi alebo získania inej neoprávnenej výhody.

Zamietol návrhu na preskúmanie rozhodnutia predsedu žalovaného č. POZ 8 - 2010/OZ 227914 II/174-2014 zo dňa 18.12.2014, ktorým tento zamietol rozklad a potvrdil rozhodnutie zn. POZ 8-2010/OZ 227914-I/59-2013 zo dňa 06.05.2013 o zamietnutí návrhu žalobcu z 10.09.2013 na vyhlásenie slovnnej ochrannej známky č. 227914 v znení „Jolanka“, s dátumom prihlásenia 5.1.2010, ktorej majiteľom je VK SUMA, s.r.o., Veľký Krtíš za neplatnú, uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. e/ a i/ ZOZ. Za rozhodujúce považoval to, že žalobca je majiteľom kombinovanej ochrannej známky č. 901902 „Jolanka“, zapísanej pre obdobné tovary do registra ochranných známk vedeneho maďarským úradom priemyselného vlastníctva s dátumom prednosti 8.6.2010. Podnikateľ Vojtech Szuma VS SUMA - značkový veľkosklad, ako prihlasovateľ spornej ochrannej známky ku dňu 5.1.2010, preto nemohol konať pri jej prihlasovaní v rozpore so zákonom, nakoľko žalobca nepreukázal, že by k tomuto dňu bol majiteľom zahraničnej ochrannej známky, ktorého zapísané označenie si tuzemský obchodný zástupca žiadal neoprávnene zapísať vo svojom mene (§ 7 písm. e) ZOZ), rovnako žalobca nepreukázal, že by ku

dňa 5.1.2010 bol vlastníkom autorského diela, dotknutého predmetom napadnutého zápisu (§ 7 písm. i) ZOZ).

Zamietol návrh na preskúmanie rozhodnutia predsedu žalovaného č. POZ 8-2010/OZ 227914 II/175-2014 zo dňa 18.12.2014, ktorým tento zamietol rozklad a potvrdil rozhodnutie zn. POZ 8-2010/OZ 227914-I/58-2013 zo dňa 05.05.2013 o zamietnutí návrhu žalobcu z 10.09.2013 na vyhlásenie slovnej ochrannej známky č. 227914 v znení „Jolanka“, s dátumom prihlásenia 5.1.2010, ktorej majiteľom je VK SUMA, s.r.o., Veľký Krtíš, za neplatnú, uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 v spojení s § 5 ods. 1 písm. l) ZOZ. Za rozhodujúce považoval to, že žalobca je majiteľom kombinovanej ochrannej známky č. 901902 „Jolanka“, zapísanej pre obdobné tovary do registra ochranných známok vedeného maďarským úradom priemyselného vlastníctva s právom prednosti 8.6.2010. V celom rozsahu sa stotožnil s vysloveným právnym názorom žalovaného o neunesení dôkazného bremena žalobcom (ako navrhovateľom v správnom konaní) na preukázanie naplnenia skutkovej podstaty (prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere), pričom zdôraznil, že hodnotenie splnenia podmienok na výmaz ochrannej známky je predmetom správnej úvahy, ktorú súd preskúmava iba v rozsahu § 245 ods. 2 OSP. Považoval za správne a dostatočne odôvodnený záver o neunesení dôkazného bremena navrhovateľa na preukázanie tvrdenia zlej viery majiteľa slovnej ochrannej známky prejavujúcej sa tým, že v okamihu podania prihlášky konal s nečestným, či špekulatívnym úmyslom, za účelom spôsobenia majetkovej, či inej ujmy navrhovateľovi alebo získania inej neoprávnenej výhody.

Žalobné námietky preukazujúce relevantné procesné pochybenia vyhodnotil ako nedôvodné, pričom zdôraznil význam dôkazného bremena žalobcu. V súvislosti s obsahom a doručovaním znaleckého posudku Ing. M. č. 123/14/2012 (predloženého majiteľom ochranných známok dňa 15.11.2012, ktorý podľa sprievodného listu nebol zameraný na vyvrátenie existencie autorských práv navrhovateľa, nakoľko tieto neboli nijako preukázané, ale na preukázanie, že prihlášky ochranných známok majiteľa v roku 2010 boli podané v dobrej viere) uviedol, že obsah tohto posudku nebol relevantný pri ustáľovaní záveru o preukázaní splnenia podmienok na výmaz jednotlivých ochranných známok. Otázkou nedoplnenia dokazovania a nedostatočného vyhodnotenia okolností vytvorenia etikiet ovocných vín Milenka a Jolanka dodávaných žalobcom na základe rámcovej kúpnej zmluvy na zo dňa 1.9.2006 vlastníkom ochranných známok, nezrovnalostí v súvislosti s vyhodnocovaním podielu účasti žalobcu a majiteľa ochranných známok a ich zamestnancov a obchodných partnerov na tvorbe etikiet, vyhodnotil ako nemajúce zásadnú relevanciu na rozhodnutie v danej veci, vzhľadom na zásadný význam skutočností, že prihlášky napadnutých ochranných známok nemohli byť podané so súhlasom žalobcu ako majiteľa ochranných známok, nakoľko v tom čase prihlášky ochranných známok žalobcu ani neexistovali (§ 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. e), k porušeniu práv v zmysle § 7 písm. i) nemohlo dôjsť, nakoľko nebolo zo strany žalobcu v rámci unesenia dôkazného bremena preukázané, že by ku dňu podania návrhu a zápisu sporných ochranných známok na neho prešli práva k existujúcemu autorskému dielu, vo vzťahu k dôvodu podľa § 5 písm. l) je rozhodujúce, že žalobca v rámci svojho dôkazného bremena nepreukázal zlý úmysel majiteľa napadnutých ochranných známok pri podaní ich prihlášok. Z predložených dôkazov a tvrdení účastníkov konania nie je jednoznačne zrejmé, že by majiteľ v čase podania prihlášok vedel o tom, že práva k slovnému označeniu „Milenka“, „Jolanka“ patria žalobcovi a najmä, že by túto vedomosť chcel využiť za účelom získania neoprávnenej výhody na úkor žalobcu. Existencia samotnej kúpnej zmluvy z 01.09.2006 sama o sebe nestačí na preukázanie zlej viery majiteľa. Z dôkazov nevyplývalo, že by majiteľ pri podaní prihlášok mal v úmysle nekalým spôsobom zneužiť ich zápis a spôsobiť tým žalobcovi majetkovú, či inú ujmu tým, že mu bude brániť v obchodovaní s jeho vlastnými výrobkami.

II.

Žalobca vo včas podanom odvolaní žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že najvyšší súd zruší všetky napadnuté prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutia a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V prvom rade namietal inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci spočívajúcu v tom, že na pojednávaní bol ako zástupca pribratého účastníka VK SUMA s.r.o. akceptovaný a vypočutý spoločník S. Z., ktorý nedoložil plnomocenstvo na zastupovanie spoločnosti v súdnom konaní, pričom podľa predloženého výpisu z obchodného registra nie je konateľom spoločnosti.

Ďalej namietal, nedostatočné odôvodnenie rozsudku, v ktorom podľa neho absentuje akákoľvek právna úvaha, právny názor a „súd sa obmedzil na bezbrehé preberania tvrdení a argumentácie žalovaného“. Opakovane namietal aj nesprávne vyhodnotenie svojej argumentácie vo vzťahu k preukázaniu autorstva grafických návrhov etikiet ovocných vín a vo vzťahu k preukázaniu zlého úmyslu majiteľa ochranných známk. V tejto súvislosti zdôraznil existenciu sporu o autorstvo etikiet a samotných ochranných známk registrovaných a používaných spoločnosťou VK SUMA s.r.o. V súvislosti s etiketami znovu vytkol nevysporiadanie sa s otázkou Zmluvy o vyhotovení grafického návrhu etikiet majiteľa ochranných známk, spochybnenú hodnovernosť jazykových verzí e-mailov spoločnosti IKE spol. s.r.o. adresovaných majiteľovi ochranných známk, sporné autorstvo grafického návrhu etikiet na základe zmluvy zo dňa 15.8.2009. Z procesného hľadiska opakovane aj namietal nesprávne posúdenie veci vo vzťahu k námietke porušenia zásady rovnosti účastníkov v súvislosti s doručovaním písomností v konaní a zásady obligatórnej súčinnosti v zmysle § 3 od. 2 správneho poriadku.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu k námietke zohľadnenia konania a vyjadrovania S. Z. v mene spoločnosti VK SUMA s.r.o. uviedol, že aj keď nie je konateľom spoločnosti, jeho vyjadrenie bolo relevantné, nakoľko až do prevodu ochranných známk na spoločnosť VK SUMA s.r.o. v roku 2014 bol ich majiteľom. Rozsah a spôsob odôvodnenia záverov rozsudku krajského súdu považuje za logický dôsledok charakteru súdneho prieskumu rozhodnutia orgánu verejnej správy. K nedostatočnému dokazovaniu ohľadne sporného autorstva etikiet a súvisiacej e-mailovej komunikácie namietal, že otázka autorstva etikiet nebola v konaní vyriešená, bolo len skonštatovaná neprítomnosť aktívnej legitímácie pre nepreukázanie práva k autorskému dielu, pričom dôvod vyhlásenia (slovnej) ochrannej známky za neplatnú nemohol byť akceptovaný ani preto, že sporné slovné ochranné známky sú tvorené výlučne slovom „Jolanka“ resp. „Milenka“, ktoré sú ženskými menami a nepoživajú ochrany podľa autorskoprávných predpisov. V súvislosti s porušením rovnosti účastníkov a súčinnosti správneho orgánu uviedol, že v konaní v súlade so zásadou hospodárnosti doručoval žalobcovi všetky relevantné písomnosti, navyiac žalobca mal právo a reálnu možnosť sa oboznámiť s celým spisovým materiálom. V každom prípade však mal za to, že žiadne prípadne zistené pochybenie v súvislosti s doručovaním nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia, preto naň súd v zmysle §250i ods. 3 OSP neprihliada.

Pribratý účastník konania VK SUMA s.r.o. vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vypočutie predchádzajúceho majiteľa ochranných známk na pojednávaní nebolo pochybením, ktoré by mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dotklo sa procesných práv pribratého účastníka ale nijako neovplyvnilo postavenie žalobcu v konaní. Námietku nedostatočného odôvodnenia rozsudku považuje za výsledok neopodstatneného subjektívneho hodnotenia rozsudku zo strany žalobcu. K námietke nesprávnych skutkových zistení zdôraznil skutočnosť, že žalobca v postavení navrhovateľa v správnom konaní podľa § 35 ZOZ neunesol dôkazné bremeno. Čo sa týka znaleckého posudku Ing. M. C. č. 123/14/2012 z jeho záverov vyplýva, že grafický podklad etikiet bol vytvorený na základe fotografií predložených zamestnancom zmluvného partnera vlastníka ochranných známk, teda nezohľadnením tohto posudku by sa mohol cítiť dotknutý iba pribratý účastník. Námietku procesných pochybení v súvislosti s doručovaním písomností (znaleckého posudku Ing. C.) považuje za nedôvodnú, nakoľko žalovaný nemá povinnosť doručovať všetky podania účastníkov protistrane bez výslovnej žiadosti, okrem toho žalobca sa mal možnosť s obsahom tohto posudku oboznámiť, čo potvrdil pred súdom. Napadnutý rozsudok žiadal potvrdiť.

III.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1)

preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 OSP) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 35 ods. 1 zák. č. 506/2009 Zb. zákona ochranných známkach (ZOZ).

Úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú, ak v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo v konaní z vlastného podnetu zistí, že neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa predpisov platných v čase jej zápisu.

Podľa § 5 ods. 1 písm l) ZOZ do registra sa nezapíše označenie, ak je predmetom prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere.

Podľa § 7 ZOZ, označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra (ďalej len „námietky“) podaných podľa § 30

e) majiteľom zahraničnej ochrannej známky, ak prihlasovateľ, ktorý je alebo bol na území Slovenskej republiky obchodným zástupcom majiteľa zahraničnej ochrannej známky alebo jeho zástupcom na základe iného právneho vzťahu (ďalej len „obchodný zástupca“), požiadal o zápis označenia do registra vo svojom mene bez súhlasu jej majiteľa; to neplatí, ak mal obchodný zástupca na takéto konanie oprávnený dôvod,

i) osobou, ktorej práva k autorskému dielu by použitím tohto označenia mohli byť dotknuté, ak bolo dielo vytvorené pred dňom podania prihlášky.

IV.

Predmetom súdneho prieskumu boli štyri rozhodnutia predsedu Úradu priemyselného vlastníctva, ktorými v rozkladnom konaní potvrdil rozhodnutia UPV SR ako prvostupňového správneho orgánu, ktorými boli zamietnuté štyri návrhy žalobcu (v správnom konaní navrhovateľa) na vyhlásenie za neplatné dvoch ochranných známk ktorých majiteľom je spoločnosť VK SUMA s.r.o. Veľký Krtíš. Jednalo sa o slovnú ochrannú známku č. 227915 „Milenka“ s právom prednosti od 05.01.2010, do registra ochranných známk zapísanú pre tovary „nealkoholické nápoje“ v triede 32 a „alkoholické nápoje s výnimkou piva“ v triede 33 medzinárodného triedenia tovarov a služieb a ďalej slovnú ochrannú známku č. 227914 „Jolanka“ zapísanú do registra ochranných známk s právom prednosti od 05.01.2010, zapísanú pre tovary „nealkoholické nápoje“ v triede 32 a „alkoholické nápoje s výnimkou piva“ v triede 33 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Majiteľ ochranných známk tieto nadobudol prevodom od vlastníka Vojtech Szuma SUMA - značkový veľkosklad, Dúbravská cesta 647/29, 990 01 Veľký Krtíš)

Žalobca svoju aktívnu legitímáciu preukazoval tým, že je majiteľom kombinovanej ochrannej známky č. 201901 „Milenka“, s právom prednosti od 08.06.2010, zapísanej do registra ochranných známk vedeného maďarským úradom priemyselného vlastníctva 01.12.2010, a to pre tovary „mäso, ryby, hydina a zverina; mäsové výťažky; konzervované, mrazené, sušené a varené ovocie a zelenina; rösoly, džemy, marmelády, ovocné zaváraniny, kompóty; vajcia, mlieko a mliečne výrobky; jedlé oleje a tuky“ v triede 29, pivo; minerálne a sytené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“ v triede 32 a „alkoholické nápoje s výnimkou piva“ v triede 33 medzinárodného triedenia tovarov a služieb ako aj kombinovanej ochrannej známky č. 901902 „Jolanka“ s právom prednosti od 08.06.2010, zapísanej do registra ochranných známk vedeného maďarským úradom priemyselného vlastníctva 01.12.2010, a to pre tovary „mäso, ryby, hydina a zverina; mäsové

výťažky; konzervované, mrazené, sušené a varené ovocie a zelenina; rôsoly, džemy, marmelády, ovocné zaváraniny, kompóty; vajcia, mlieko a mliečne výrobky; jedlé oleje a tuky" v triede 29, „pivo; minerálne a sytené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov" v triede 32 a „alkoholické nápoje s výnimkou piva" v triede 33 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Dôvod na vyhlásenie ochranných známk za neplatné, v oboch prípadoch uplatnený z dôvodu v zmysle § 5 ods. 1 písm. l) ZOZ ako aj v zmysle § 7 písm. e) a písm. i) ZOZ preukazoval rekapituláciou predchádzajúcej obchodnej spolupráce s pôvodným majiteľom ochranných známk, keď tento ako obchodný zástupca z titulu Rámcovej kúpne zmluvy uzatvorenej 1. septembra 2006 distribuoval na území Slovenskej republiky jeho ovocné vína s označením „Jolanka" a „Milenka" pričom sa zaviazal od navrhovateľa nakupovať mesačne najmenej 80 000 ks týchto vín.

Návrhy na výmaz sa týkali oboch ochranných známk vlastníka a v prípade oboch ochranných známk boli vzhľadom na vecné súvislosti uplatnené rovnaké námietkové dôvody.

Námietka podľa § 7 písm. e) ZOZ - námietka majiteľa zahraničnej ochrannej známky ak prihlasovateľ, ktorý bol na území SR jeho obchodným zástupcom požiadal o zápis označenia do registra vo svojom mene bez súhlasu majiteľa.

Vo vzťahu k tomuto námietkovému dôvodu správne orgány vychádzali zo skutočnosti, že pre úspešné uplatnenie námietky by musel subjekt navrhovateľ namietajúci existenciu skorších priemyselných práv preukázať, že mu uplatnenie tohto práva prináležalo k momentu, kedy obchodný zástupca požiadal o zápis ochrannej známky vo svojom mene. Rozhodujúce je, že ku dňu 5.1.2010 kedy vlastník slovných ochranných známk „Jolanka" a „Milenka" podal návrh na ich zápis, žalobca nebol majiteľom zahraničnej ochrannej známky. V konaní je nesporné, že žalobca sa stal majiteľom kombinovaných ochranných známk (ktoré by v prípade iných časových súvislostí mohli predstavovať prekážku zápisnej spôsobilosti slovných ochranných známk vlastníka) sa stal až rozhodnutím zo dňa 1.12.2010 s účinkom od 8.6.2010. U žalobcu teda absentuje základná podmienka pre preukázanie vecnej aktívnej legitimácie.

Námietka podľa § 7 písm. i) ZOZ - námietka osoby, ktorej práva k autorskému dielu by použitím tohto označenia mohli byť dotknuté, ak bolo dielo vytvorené pred dňom podania prihlášky.

Vo vzťahu k tomuto námietkovému dôvodu je podmienkou aktívnej legitimácie preukázanie, že ochrany sa domáha žalobca ako vlastník autorských práv k autorskému dielu, ktoré bolo vytvorené pred dňom podania prihlášok vlastníka a podaná prihláška vlastníka zasahuje do práv žalobcu v rozsahu ochrany poskytovanej z titulu vlastníctva autorských práv. Dôležité je pripomenúť, že predmetom ochrany podľa autorského zákona je len dielo, ktoré okrem iných znakov naplnia aj požiadavku určitej tvorivej úrovne resp. tvorivej duševnej činnosti autora, z čoho vyplýva, že slovo či slovné spojenie z bežnej slovnej zásoby, ktoré nemá znaky jedinečnosti nemožno považovať za autorské dielo. V súvislosti so zapísanými slovnými ochrannými známkami „Jolanka" a „Milenka" (zdrobneliny bežne používaných ženských krstných mien), žalovaný nepreukázal, že by bol vlastníkom autorských práv k relevantným autorským dielam, do ktorých by zápisom slovných ochranných známk bolo zasiahnuté. V tejto súvislosti má podstatný význam inštitút dôkazného bremena žalobcu primárne v rozsahu povinnosti preukázať vznik autorského diela, ako aj vlastníctvo autorských práv. Opakované poukazy na tvrdené nedobromyseľné konanie majiteľa slovných ochranných známk v súvislosti s preukazovaním nezrovnalostí v dvojazyčnej komunikácii ohľadne dodávok etikiet používaných na dodávkach vín od žalobcu nemajú na skutočnosť, že žalobca neunesol toto dôkazné bremeno žiaden relevantný vplyv.

Námietka podľa § 5 písm. l) - prekážka zápisnej spôsobilosti slovných ochranných známk vlastníka z dôvodu, že označenie je predmetom prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere.

Vo vzťahu k tomuto námietkovému dôvodu treba uviesť, že na účely posúdenia neexistencie dobrej

viery sa zohľadňujú relevantné skutočnosti existujúce v momente podania prihlášky. Vzhľadom na opísané okolnosti bola vec vyhodnotená tak, že žalobca ako navrhovateľ predloženými dôkaznými prostriedkami neunesol dôkazné bremeno tvrdenia zlej viery, pretože nepreukázal, že majiteľ v okamihu podania prihlášky konal s nečestným, či špekulatívnym úmyslom, za účelom spôsobenia majetkovej, či inej ujmy navrhovateľovi alebo získania inej neoprávnenej výhody. Nebolo dostatočne preukázané, že by navrhovateľ v čase zápisu sporných obchodných známk predával ovocné vína s názvami Jolanka a Milenka iným odberateľom a po zápise slovných ochranných známk mu bolo ich majiteľom bránené v ďalšom obchodovaní s týmito tovarmi. Predloženými dôkazmi nebolo jednoznačne preukázané, že majiteľ pri podaní prihlášok napadnutých ochranných známk nekalým spôsobom zneužil vykonané zápisy a a spôsobil tým žalobcovi majetkovú, či inú ujmu tým, že mu bránil v obchodovaní s jeho vlastnými výrobkami (žalobca pritom na etiketách nebol označovaný ako výrobca). Rozhodujúce je nepreukázanie zlého úmyslu majiteľa smerujúceho k zneužitiu chráneného označenia na úkor navrhovateľa. Poukaz na neskoršiu prihlášku ochrannej známky „Milenka“ č. sp. POZ 182-2012 a „Jolanka“ č. sp. 183/2012 majiteľom slovných ochranných známk nemôže byť v danej veci zohľadňovaný ako dôkaz nedobromyseľnosti (§ 35 ods. 1 ZOZ vyžaduje, aby neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky), pretože predmetné prihlášky boli podané až dva roky po podaní prihlášok sporných slovných ochranných známk.

Krajský súd akcentoval, že ani v jednom z námietkových dôvodov žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo z hmotnoprávneho hľadiska bolo správne vyhodnotené v prvostupňovom aj rozkladnom konaní pred správnymi orgánmi. Rovnako, čo sa týka tvrdených pochybení procesnej úpravy konania pre Úradom priemyselného vlastníctva (v zásade zhodných s dôvodmi uvedenými v rozkladoch), ani tu krajský súd nezistil také skutočnosti, ktoré by mali vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí.

Pokiaľ sa týka odvolacích dôvodov uvedených v žalobcom podanom odvolaní, námietku inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci spočívajúcu v tom, že na pojednávaní bol ako zástupca pribratého účastníka VK SUMA s.r.o. akceptovaný a vypočutý spoločník S. Z., ktorý nedoložil plnomocnenstvo na zastupovanie spoločnosti v súdnom konaní, najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko z nej nie je zrejmé, ako by mala táto skutočnosť ovplyvniť zákonnosť záverov napadnutého rozsudku, ktoré vo všetkých prípadoch boli založené na neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu. Najvyšší súd sa nestotožňuje ani s odvolacím dôvodom, poukazujúcim na nedostatočné odôvodnenie rozsudku. Aj keď záverečná (a podstatná) časť odôvodnenia napadnutého rozsudku obsahuje stručnú sumarizáciu dôvodov správnosti napadnutých rozhodnutí (neunesenie dôkazného bremena) nemožno tvrdiť, že by sa krajský súd nijako nevysporiadal so žalobnou argumentáciou, ktorá bolo zhodná s argumentáciou uvedenou v jednotlivých rozkladoch. Krajský súd opísal priebeh správneho konania a zistený skutkový stav a z jeho formulácií je zrejmé, že sa stotožnil so správnosťou záverov o jednotlivých námietkach uvedených v rozkladoch proti prvostupňovým rozhodnutiam.

K námietke nesprávneho vyhodnotenie svojej argumentácie vo vzťahu k preukázaniu autorstva grafických návrhov etikiet ovocných vín a vo vzťahu k preukázaniu zlého úmyslu majiteľa ochranných známk v súvislosti s existenciou sporu o autorstvo etikiet používaných na označovanie vín dodávaných žalobcom majiteľovi na základe rámcovej Kúpnej zmluvy zo dňa 1.9.2006, nevysporiadania sa s otázkou Zmluvy o vyhotovení grafického návrhu etikiet majiteľa ochranných známk, spochybnenia hodnovernosti jazykových verzii e-mailov spoločnosti IKE spol. s.r.o. adresovaných majiteľovi ochranných známk, sporné autorstvo grafického návrhu etikiet na základe zmluvy zo dňa 15.8.2009 najvyšší súd uvádza, že správne orgány ako aj krajský súd prijali správne a riadne odôvodnený záver o tom, že požadované doplnenie dokazovania a ďalšie vyhodnocovania zistených skutočností nie je dôvodné, nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom, že by predložil dostatočné dôkazy na osvedčenie toho, že v čase podania návrhov na zápis ochranných známk vlastníka bol preukázateľným vlastníkom autorského diela, ktorého práva boli napadnutými zápsmi dotknuté. V súvislosti s opakovanými námietkami nesprávneho posúdenie veci vo vzťahu k námietke porušenia zásady rovnosti účastníkov v súvislosti s doručovaním písomností v konaní (znalecký posudok a vyjadrenie vlastníka) a zásady obligatórnej súčinnosti v zmysle § 3 od. 2 správneho poriadku najvyšší súd uvádza, že nijako

nimi nebol spochybný záver krajského súdu (stotožňujúceho sa s postupom správnych orgánov) o tom, že v konaní nedošlo k postupu, ktorý by bol porušením právnej úpravy konania o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú v zmysle § 35 ZOZ v spojení s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku. Predložený znalecký posudok (s obsahom ktorého sa žalobca mal možnosť oboznámiť) nemal žiaden zásadný vplyv na záver o neunesení dôkazného bremena žalobcu vo veci preukázania porušenia práv k existujúcemu autorskému dielu. Rovnako tento nebol relevantný ani pri rozhodovaní o neunesení dôkazného bremena žalobcu spočívajúceho preukázaní nepodania prihlášok v dobrej viere.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca bol procesne neúspešný a žalobcovi ako aj príbratému účastníkovi konania nie je možné vzhľadom na osobitný charakter konania vo veci súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu priznať a úpravu rozhodovania o náhrade trov konania nie je možné priznať.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.